

Список використаних джерел

1. ЦДАГО України, ф. 1, оп. 22, спр. 33, арк. 8–10. 2. ЦДАГО України, ф. 1, оп. 22, спр. 37, арк. 6–8. 3. Там само, оп. 23, спр. 533, арк. 14 зв. 4. Держархів Київської обл., ф.Р.-2227, оп. 1, спр. 2, арк. 11. 5. далі – ЦДАВО України, ф. КМФ-8, оп. 1, спр. 12, арк. 131. 6. ЦДАВО України, ф. КМФ-8, оп. 1, спр. 12, арк. 132. 7. Там само, ф. 4620, оп. 3, спр. 240, арк. 20. 8. Держархів Київської обл., ф.Р.-2227, оп. 1, спр. 5, арк. 34. 9. ЦДАГО України, ф.1, оп. 22, спр. 33, арк. 22–23. 10. Там само, арк. 24. 11. Голос Волині. – 3 листопада 1942. 12. Український хлібороб. – 1942. – Ч. 1. – С. 26–28. 13. Нове Українське Слово. – 26 грудня 1941. 14. ЦДАВО України, ф. КМФ-8, оп. 1, спр. 298, арк. 10. 15. ЦДАГО України, ф. 1, оп. 22, спр. 123, арк. 7. 16. Нове Українське Слово. – 20 червня 1942. 17. Пігідо-Правобережний Ф. Велика Вітчизняна війна. Спогади та роздуми очевидця / Пігідо-Правобережний Федір. – К.: Смолоскип, 2002. – 288 с. 18. ЦДАГО України, ф.1, оп. 22, спр. 123, арк. 54. 19. ЦДАВО України, ф. 3206, оп. 2, спр. 142, арк. 2–3. 20. Вісті для українських селян. – 18 жовтня 1942. 21. ЦДАВО України, ф. 1, оп. 23, спр. 22, арк. 23–24. 22. Там само, ф. 3206, оп. 1, спр. 35, арк. 1а.

Максим Главацкий

ПОЛИТИКА И ПРАКТИЧЕСКИЕ МЕРЫ ОККУПАЦИОННЫХ ВЛАСТЕЙ ПО ОТНОШЕНИЮ К КРЕСТЬЯНСТВУ В ГЕНЕРАЛЬНОЙ ОБЛАСТИ "КИЕВ" В 1941–1943 ГГ.

В публикации раскрыта политика оккупационной власти по отношению к сельскому населению в период немецкой оккупации в течение 1941–1943 гг. Автор на основе анализа архивных документов и материалов анализирует основные формы и методы эксплуатации крестьянства, раскрывает организацию труда, экономическое ограбление и псевдостимулирование как основные источники обогащения Рейха ради победы в войне.

Ключевые слова: органы оккупационной власти, районная в городе управа, районная управа, генеральная область "Киев", Киевская и Полтавская область.

Maxim Glavatsky

POLICY AND PRACTICAL MEASURES OF THE OCCUPATION AUTHORITIES AGAINST THE PEASANTRY IN THE GENERAL FIELD OF "KIEV" IN 1941–1943.

In publication search politic of bodies occupying power from the rural population during the German occupation during the 1941–1943. The author based on archival documents and materials demonstrates the basic forms and methods of exploitation of the peasantry, reveals the organization of labor, economic plunder and false stimulation as the main source of enrichment Reich to win the war.

Key words: bodies occupying power, in the district council, the district council, the general area of "Kyiv", Kyiv and Poltava region.

УДК 94 (477.6) "1944"

Олександр Семенів

НАСТУПАЛЬНІ ДІЇ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ НА ТЕРИТОРІЇ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ В ПЕРІОД ПРОВЕДЕННЯ ЛЬВІВСЬКО-САНДОМИРСЬКОЇ НАСТУПАЛЬНОЇ ОПЕРАЦІЇ

У статті розглянуто питання проведення Червоною армією Львівсько-Сандомирської наступальної операції, особливості застосування військ, озброєнь та матеріальних засобів на території Тернопільської області.

Ключові слова: Друга світова війна, наступальна дії, концентрація військ, Львівсько-Сандомирська наступальна операція, Тернопільська область.

Об'єктивне висвітлення військово-політичного протистояння СРСР та Німеччини на Тернопільщині упродовж Другої світової війни дає змогу сучасникам використати досвід та уроки цих драматичних часів для консолідації державотворчих сил України. Необхідність розширення історичних і військово-політичних уявлень щодо визволення Тернопільщини весною 1944 року стала основним мотивом даного дослідження.

У останні десятиліття опубліковано ряд праць вітчизняних істориків, що висвітлюють сторінки Другої світової війни в Україні. Зокрема, це праці українських істориків І. Муковського та О. Лисенка [4], М. Ковалю [5]. Питання взаємовідносин військовослужбовців Червоної армії та цивільного

населення України в період Другої світової війни розкрито у роботах В.Гриневича [6]. Дослідження В.Грицюка [7] присвячене стратегічним та фронтовим операціям Червоної армії, автор проводить розгляд перебігу цих операцій при визволенні України, дає оцінку радянського військового мистецтва через призму радянсько-німецького протистояння. Значний масив інформації, що стосується загиблих при визволенні Тернопільщини, міститься у фундаментальному виданні “Безсмертя: Книга пам’яті України” [8]. Таким чином, події Другої світової війни на Тернопільщині знайшли певне відображення в історіографії, хоча вони ще не були об’єктом цілісного комплексного дослідження.

Зарубіжні історики, через неможливість отримати доступ до радянських військових та партійних архівів, аналіз ходу визволення Західної України, і, зокрема, Тернопільщини у 1944 р. провели однобоко, спираючись на дані винятково німецьких архівів. Існують комплексні дослідження Другої світової війни, виконані окремими науковцями, що мають значний та добре деталізований документальний матеріал, зокрема дослідження Л. Гарта [9], Д. Фуллера [10], К. Тіппельскірха [11], А. Бухнера [13]. Основною метою цих досліджень стало намагання виявити причини невдач вермахту в ході військових дій на Правобережній Україні і на Тернопільщині зокрема.

Слід зазначити, що у історичній літературі до сьогодні не здійснено комплексної оцінки Львівсько-Сандомирської наступальної операції Червоної армії. Відсутні праці, що висвітлюють та узагальнюють досвід проведення наступальних дій на Тернопільщині у 1944 р. в контексті взаємодії різних родів військ.

Метою дослідження є аналіз проведення наступальних дій Червоної армії на Тернопільщині 14–23 липня 1944 р. в ході здійснення Львівсько-Сандомирської наступальної операції. Відповідно до мети автор визначає завдання дослідження: встановити характерні особливості проведення наступальних дій Червоної армії; визначити місця концентрації військових сил, озброєння та техніки у цей період; охарактеризувати дії радянської артилерії і авіацій, особливості організації німецької оборони на території Тернопільської області.

Для вивчення подій Львівсько-Сандомирської наступальної операції на Тернопільщині важливим є вивчення значного пласту військово-історичних документів. До них належать документи 1-го Українського фронту, 60-ї загальновійськової, 1-ї гвардійської армії, 1-ї, 3-ї, 4-ї танкових армій, 2-ї повітряної армії, документи окремих стрілецьких та танкових корпусів, дивізій, бригад, полків, батальйонів. Увесь цей масив матеріалів зберігається у Центральному архіві Міністерства оборони Російської федерації і очікує на ретельне опрацювання.

14 липня 1944 р. стало першим днем липневої наступальної операції 1-го Українського фронту (УФ) на Тернопільщині. Зранку передові батальйони 60-ї та 38-ї армії почали активні дії і до 13 год. заволідали окремими ділянками першої лінії німецької оборони. О 16 годині, після артилерійської підготовки, яка тривала 1.5 години, і авіаційного удару, перейшли у наступ основні сили радянських військ на львівському напрямку [1; 7].

На відміну від Проскурівсько-Чернівецької операції, дії загальновійськових армій на Тернопільщині в липні отримали надзвичайно потужну підтримку фронтової авіації. 14 липня 4-й бомбардувальний авіаційний корпус (на озброєнні літаки Пе-2 і Дуглас А-20) завдав бомбові удари по м. Зборів та с. Плугів. Бомбардування проводилось двома хвилями – о 15.30 год. силами 202 літаків, о 18. 30 – 150 літаків. У районі м. Сасів авіаційною розвідкою встановлено рух 100 німецьких танків. Радянські літаки з 1-го штурмового авіаційного корпусу завдали масовані удари по цьому танковому угрупованню. Усього упродовж дня радянська авіація скинула 556 т фугасних бомб ФАБ, 230 т осколочних бомб АО, 9822 протитанкові бомби ПТАБ, випустила 2123 реактивних снарядів. Із пропагандистською метою над німецькими позиціями було розсіяно 274 тисячі агітаційних листівок [20, л.16].

Після проведення авіанальотів і потужної артилерійської підготовки передові частини німецьких військ зазнали розгрому. Як згадував Ф. Меллентін: “До 9.30 стало зрозуміло, що двом нашим піхотним дивізіям завдано великих втрат” [12, с.317]. Проте наступ 38-ї загальновійськової армії проходив не так успішно, як 60-ї армії. 14 липня передові батальйони 38-ї армії о 5.15 при підтримці артилерії зайняли перші траншеї німецької оборони, проте основний наступ армії розпочався о 16.00 після 70 хвилинної артпідготовки. Зосереджені на правому фланзі армії стрілецькі корпуси (101 і 67-ий стрілецькі корпуси (ск)), почали просування вперед, забезпечуючи прорив 60-ї загальновійськової армії.

У смузі дії 38-ї армії німецьким силам, після першого дня бойових дій вдалось затриматись у третій лінії оборони і організувати стійкий опір. Вони ввели у бій танки і контратакували радянські сили. Радянська артилерія не змогла підтримати наступаючу піхоту, оскільки вела

вогонь виключно у глибину. Таким чином, упродовж першого дня наступу радянськими військами було досягнуто мети лише в смузі 60-ї армії.

Другий день генерального наступу Червоної армії мав різко протилежний характер на ділянках 38-ї та 60-ї армії. Війська К. Москаленка не тільки зустрілись із шаленим опором німецької оборони, але й були змушені відбивати сильні атаки німецьких танків. Артилерії 38-ї армії вдалось зупинити атаки німецьких танків, але наступ радянських військ цього дня було фактично зірвано. 38-а армія 15 квітня стала своєрідним "щитом", який забезпечив успішний наступ 60-ї армії Курочкина.

Основою контрударів німецьким військам став резерв 1-ї танкової армії у районі Тернополя, що складався з 3-го танкового корпусу (1 і 8-а танкові дивізії вермахту). Ще перед початком радянського наступу були детально розроблені можливі варіанти бойових дій цього корпусу і маршрути руху до переднього краю оборони. Начальник штабу 48-го танкового корпусу Ф.Меллентін зазначав: "Ми були повністю впевнені, що дві наші танкові дивізії зуміють відновити становище" [12, с. 237].

Причинами невдалого початку наступу 38-ї армії, на думку командування 1-го Українського фронту, стали: незадовільна робота армійської та фронтової розвідки, що не виявили наявності і підготовку до контрнаступу сил 1-ї та 8-ї танкових дивізій вермахту; неналежна організація використання артилерії у військах 38-ї армії; порушення процесу управління та керування військами [16, л. 30].

Для нейтралізації німецького контрудару командувач 1-го УФ Конєв 15 липня 1944 р. віддав наказ на масований удар радянської артилерії по частинах 1-ї та 8-ї німецьких танкових дивізій силами 2-ї повітряної армії генерала-полковника Красовського. Впродовж дня радянська авіація зробила 1848 літако-вильотів [20, л. 20].

Успішні удари фронтової авіації значно послабили силу контрударів німецьких військ. Меллентін у своїх спогадах цілком визнав роль радянської авіації: "Командир 8-ї танкової дивізії ухилився від вказівок командування і для економії часу почав рух по шосе Золочів – Озерна, хоча Бальк щонайсуперше заборонив рух військ по цій дорозі. На марші 8-ма танкова дивізія, що рухалась двома колонами, була атакована радянською авіацією і отримала величезні втрати. Багато танків і вантажівок згоріло, всі надії на контратаку впали" [12, с. 317].

15 липня 1944 р. після годинної артпідготовки стрілецькі корпуси 60-ї армії фронту продовжили наступальні дії на захід. Для різкого збільшення темпу наступу був уведений в дію другий ешелон армії. Найбільш успішно радянський наступ розвивався у смузі дії 322-ї стрілецької дивізії полковника П.Лашенка. За день німецькі війська постійно контратакували радянські підрозділи із межі с. Ярославичі у північно-східному напрямку та с. Вовчківці у східному напрямку [16, л.26].

Отже, 15 липня 1944 р. ударне угруповання 60-ї армії до кінця дня просунулось на 8–10 кілометрів, прорвавши другу німецьку лінію оборони у районі с. Колтів Львівської області на вузькій ділянці (4–5 км). У результаті артилерійського нальоту був важко поранений командир 322-ї стрілецької дивізії П. Лашенко. Частина і з'єднання 38-ї загальновійськової армії не виконали поставлене завдання наступу і були змушені відбивати сильні контрудари німецьких військ. Прорив німецької оборони коло с. Колтів у історіографії отримав назву "колтівський коридор".

15 квітня 1944 р. почались передислокування радянських танкових сил, що стягувались впритул до прориву на львівському напрямку. Безпосередньо в горловину прориву ввійшли сили 3-ї гвардійської танкової армії. Зокрема, 9-ий механізований корпус (69 і 71-а механізовані бригади (мбр)) розташувався на західній околиці с. Нище, колони 7-го танкового корпусу (54, 55, 56-а гвардійські танкові бригади (тбр), 23-я мотострілкова бригада (мсбр)) простягнулись від с. Вовчківці до с. Олеїв. 31-ий окремий танковий корпус був переданий з 13-ї армії і маршем пройшов з м. Кременець в район с. Старий Олексинець, Базуки [21, л.12].

У ніч на 16 липня передові частини 3-ї гвардійської танкової армії (ТА) пройшли вузький "колтівський коридор", вийшли у район північніше м. Золочів і перерізали автодорогу Золочів-Сасів. Уранці 16-го липня у "коридор" шириною 4–6 км, що знаходився південніше села Колтів почали вводиться основні сили 3-ї гвардійської танкової армії Рибалко. Отримавши стратегічну ініціативу, танки 9-го механізованого корпусу 16 липня досягли с. Жуличі, яке північніше м. Золочів, 7-го танкового корпусу – с. Почапи північно-західніше Золочева. 6-ий танковий корпус (90 Т-34, 18 СУ-85) залишився у "коридорі" і зосередився на обороні його північного краю у районі с. Колтів і Тростянець малий [21, л. 13].

Активні дії німецької оборони на правому фланзі прориву, вузькість прориву і затяжні дощі завадили швидкому просуванню радянських військ через "колтівський коридор". П. Лашенко

згадував: “Вузький коридор в обороні супротивника прострілювався навіть малокаліберною артилерією, не говорячи про гармати великого калібру” [21, л.15].

У ніч на 17 липня 1944 р. командувач 1-го УФ І. Конєв прийняв ще одне ризиковане рішення про введення у прорив через “колтівський коридор” 4-ї танкової армії. Після проходження 3-ю гвардійською ТА м. Золочів 4-а танкова армія повинна була розвинути стрімкий наступ на м. Городок. Наказом І. Конєва армії було вказано не вступати в бої з німецькими силами, а обійти м. Львів із півдня, відрізаючи шляхи відступу німецьким силам на захід і південний захід [16, л.33].

17 липня 1944 р. 3-тя гвардійська ТА повністю пройшла “коридор” і вийшла на оперативний простір. До кінця дня 9-й механізований корпус (мк) взяв містом Красне, 7-й тк – село Бортків, наблизившись таким чином на 30-кілометрову відстань до міста Львів. Дійшовши цими двома корпусами до р. Пелтів, 3-я гвардійська армія не змогла переправитись через річку і була змушена почати підготовку переправ. 6-й тк, вийшовши із “коридора” перебував на марші у район північніше м. Золочів. Лише 91-а танкова бригада залишилась в обороні на південній околиці м. Сасів [21, л.15].

18 липня 1944 р. у “колтівському коридорі” склалась надзвичайно важка ситуація. Для проходу радянських військ через прорив існувало лише дві ґрунтові дороги: с. Гарбузів – Нище, с. Перепільники – Нище. Саме цими двома дорогами проходили величезні колони танків, автомашин, артилерії та піхоти. Навіть невеликий обстріл призводив до значних втрат серед радянських військ. Тому вирішальне значення мало застосування великих мас радянської авіації, яка здійснювала постійне прикриття “коридору” з повітря, завдавала удару по скупченнях німецьких військ на флангах [16, л.35].

Для ліквідації проблеми вузького прориву, радянське командування прийняло рішення про знищення “бродівського котла”. У результаті потужних ударів радянських сил, особливо авіації та артилерії, 22 липня бродівське угруповання було повністю розгромлене. Значну роль у її ліквідації відіграли льотчики 2-ї повітряної армії, що за три дні здійснили 2340 літако-вильотів [20, л.24].

17 липня 1944 р. 38-а загальновійськова армія змінила характер своєї діяльності та зламала німецьку оборону. 67-ий ск заволодів селами Кудимівці, Тустоголови, Ярчівці, 52-й стрілецький корпус зміг вийти до річки Стрипа, при цьому 316-а стрілецька дивізія (сд) зайняла с. Ольшамажур, Футори, а 304-а сд захопила сильний оборонний пункт німців у с. Озерна, села Красна і В. Плавуча. Радянські війська (340-а сд) звільнили м. Козлів, що тривалий час було важливим опорним пунктом німецької оборони. 101-ий ск зосередився на лівому фланзі “колтівського коридору”: 183 і 110-а сд у районі с. Вовчківці, Гукалів; 70-а гвардійська сд – східніше с. Ярославівці [16, л.36].

19 липня 1944 р. 38-ій армії вдалось значно розширити “колтівський коридор” на південному фланзі, відвоювавши села Вовчківці та Кабарівці. Розпочалась часткова операція з оволодіння районним центром та залізничною станцією Зборів. 67-ий ск обійшов м. Зборів з півночі, а 52-й корпус – із півдня форсувавши ріку Стрипа південніше Зборова. Таким чином, значно розширивши “колтівський коридор”, частини 38-ї армії розбили надії німецького командування на визволення оточеного угруповання у районі Бродів і почали неухильне просування на захід в львівському напрямку [16, л.39].

1-а гвардійська армія розпочала бойові дії у рамках літньої кампанії Червоної армії 16 липня. О 9.30 ранку після 45-хвилинної артпідготовки вона розгорнула наступ у південно-західному напрямку. Проте перший день бойових дій 1-ї гвардійської армії пройшов безуспішно через стійкий опір німецький військ. 17 липня командування вермахту почало відвід і перекидання військ зі станіславського напрямку на північ для створення оборони у районі м. Львів та річки Сян. Таким чином німецька оборона на півдні Тернопільщини значно ослабла [22, л. 46].

Порівняно невисокі темпи наступу 1-ї гвардійської армії дали можливість німецьким військами проводити масове знищення господарського майна Тернопільщини. При відході німецькі підрозділи руйнували лінії зв'язку, підпилювали електричні та телеграфні стовпи, знищували залізничні та автомобільні мостів. Особливо важких ушкоджень зазнала залізниця. За допомогою колієруйнівників були повністю виведені з ладу залізничні дільниці Бучач-Хриплин, Підгайці-Бережани-Перемишляни. Ці частини залізниць у післявоєнний період не були відновлені і втратили народно-господарське значення [22, л.47].

Завершення військових дій 1-ї гвардійської армії на Тернопільщині відбулося 22 березня: 107-ий ск силами 127-ї сд форсував ріку Нараївка, відвоював села Куряни і Підвисоке, силами 129-ї сд звільнив села Славятин, Шумляни. 74-ий ск проводив бойові дії на території

Станіславської області у районі с. Дитятин, Яблунів, Медуха, Бишів. 30-ий стрілецький корпус, заволодівши селами Тумиж, Тростянець, Устя-Зелене завершив звільнення Монастирського району. Цього дня частини Червоної армії завершили звільнення Тернопільської області від німецької окупації [22, л.48].

Таким чином, потужна концентрація на території Тернопільщини сил 60-ї та 38-ї загальновійськових армії, які були підсилені корпусною артилерією та силами танкових армій дозволила втілити в життя Львівсько-Сандомирську операцію, одну з найяскравіших сторінок військового мистецтва. На території Тернопільщини був успішно втілений план радянського командування, що передбачав введення в прорив двох танкових армій, які вийшли на оперативний простір Львівської області і забезпечили глибокий прорив Червоної армії на напрямку м. Львів. Дана військова подія ввійшла в історію під назвою “колтівський коридор”.

Список використаних джерел

1. История Великой Отечественной войны Советского Союза 1941–1945 гг. Том 4. Изгнание врага из пределов Советского Союза и начало освобождения народов Европы от фашистского ига (1944 год). – М.: Воениздат, 1962. – 726 с.
2. История второй мировой войны 1939–1945 гг. (в 12 томах). Том 9. Освобождение территории СССР и европейских стран. Война на Тихом океане и в Азии. – М.: Воениздат, 1978. – 574 с.
3. Українська РСР у Великій Вітчизняній війні Радянського Союзу 1941–1945 рр. Том 3. – К., 1969. – 483 с.
4. Муковський І. П. Звитяга і жертвність: українці на фронтах Другої світової війни / Муковський І. П., Лисенко О. Б. – К.: Пошуково-видавниче агенство “Книга Пам’яті України”, 1997. – 568 с.
5. Коваль М. В. Україна: 1939–1945. Маловідомі і непрочитані сторінки історії / М. В. Коваль. – К.: Вища школа, 1995. – 194 с.
6. Гриневич В.А. Національні проблеми в Червоній армії в період визволення України від німецько-фашистських загарбників. (Грудень 1942 – жовтень 1944 рр.) / В.А. Гриневич. – К., 1994. – 240 с.
7. Грицюк В.М. Стратегічні та фронтові операції Великої Вітчизняної війни на території України / В.М. Грицюк. – К., 2010. – 150 с.
8. Безсмертя. Книга пам’яті України. 1941–1945. – К.: Пошуково-видавниче агенство “Книга пам’яті України”, 2000. – 944 с.
9. Лиддел Гарт Б.Г. Вторая мировая война / Лиддел Гарт Б.Г. – М.: АСТ, СПб.: Terra Fantastica, 1999. – 729 с.
10. Фуллер Дж.Ф.Ч. Вторая мировая война 1939–1945 гг. Стратегический и тактический обзор / Фуллер Дж.Ф.Ч. – М.: Иностранная литература, 1956. – 544 с.
11. Бухнер А. 1944. Крах на Восточном фронте / А. Бухнер. – М., Эксмо, 2006. – 416 с.
12. Меллентин Ф. Танковые сражения 1939–1945 гг. Боевое применение танков во Второй мировой войне / Ф. Меллентин. – М.: Издательство иностранной литературы, 1957. – 304 с.
13. Типпельскирх К. История Второй мировой войны / К. Типпельскирх. – СПб.: Полигон; М.: АСТ, 1999. – 452 с.
14. Fricke G. “Fester Platz” Ternopol 1944 / Gert Fricke. – Rombach, 1986. – 128 p.
15. Разгром немецко-фашистских войск на Правобережной Украине. В 2-х книгах. Книга Вторая. – М.: Военная ордена Суворова академия Генерального штаба Вооруженных Сил СССР, 1952. – 442 с.
16. Центральный архив Министерства обороны Российской Федерации (далі – ЦАМО РФ), ф. 1УФ, оп. 2673, д. 1289.
17. ЦАМО РФ, ф. 4та, оп. 2673, д. 1169, 133 л.
18. ЦАМО РФ, ф. 60а, оп. 10564, д. 869, 131 л.
19. ЦАМО РФ, ф. 38а, оп. 9005, д. 233, 77 л.
20. ЦАМО РФ, ф. 1УФ, оп. 2673, д. 1038, 40 л.
21. ЦАМО РФ, ф. 1УФ, оп. 2673, д. 453, 472 л.
22. ЦАМО РФ, ф. 1гв.А, оп. 6850, д. 462, 98 л.

Александр Семенов

НАСТУПАТЕЛЬНЫЕ ДЕЙСТВИЯ КРАСНОЙ АРМИИ НА ТЕРРИТОРИИ ТЕРНОПОЛЬСКОЙ ОБЛАСТИ В ПЕРИОД ПРОВЕДЕНИЯ ЛЬВОВСКО-САНДОМИРСКОЙ НАСТУПАТЕЛЬНОЙ ОПЕРАЦИИ

В статье рассмотрены вопросы проведения Красной армией Львовско-Сандомирской наступательной операции и особенности использования войск, вооружений и материальных средств на территории Тернопольской области.

Ключевые слова: Вторая мировая война, наступательные действия, концентрация войск, Львовско-Сандомирская наступательная операция, Тернопольская область.

Oleksandr Semeniv

THE AGGRESSIVE ACTIONS OF THE RED ARMY ON THE TERRITORY OF TERNOPIL REGION IN THE LVSU-SANDOMIERZ OFFENSIVE.

The questions of the Red Army Lviv-Sandomierz offensive or particular use of troops and materiel to the Soviet troops in the Ternopil region.

Key words: The Second World War, offensive operation, concentration of troops, L'viv-Sandomierz offensive operation, Ternopil region.